

Nr 159.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av § 3 mom. 1 och 2 i förordningen den 31 mars 1922 (nr 130) angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete; given Stockholms slott den 24 februari 1933.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till förordning om ändrad lydelse av § 3 mom. 1 och 2 i förordningen den 31 mars 1922 angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Torsten Nothin.

Förslag
till
Förordning

om ändrad lydelse av § 3 mom. 1 och 2 i förordningen den 31 mars 1922 (nr 130) angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete.

Häri genom förordnas, att § 3 mom. 1 och 2 i förordningen den 31 mars 1922 angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges:

§ 3.

Mom. 1. Riksförsäkringsanstalten skall årligen, i Stockholm till överståthållarämbetet, i annan stad med magistrat till magistraten samt i stad utan magistrat och å landet till häradsskrivaren eller den, som eljest verkställer debitering av utskylder till kronan, insända särskilt för varje uppbördsdistrikt upprättad förteckning över de till distriktet hörande arbetsgivare, av vilka avgift för försäkring skall erläggas i samband med kronoppbörden. Denna förteckning skall insändas, i Stockholm före den 15 juni och eljest före augusti månads utgång; dock skall å landet och i stad, där häradsskrivaren verkställer debitering av utskylder till kronan, förteckningen, i vad den angår minst halva antalet kommuner inom uppbördsdistriktet, insändas före den 15 augusti. Förteckningen bör angiva

1) den avgiftspliktiges — — — erlagd avgift.

Mom. 2. Sedan avgifterna antecknats i uppbördsboken, skola de i mom. 1 omnämnda förteckningarna, i vad de angå varje särskild kommun på landet, före den 1 oktober av häradsskrivaren, vid bot av 3 kronor för varje överskjutande dag, tillställas vederbörande kommunalstämmas ordförande, som har att under viss bestämd och vederbörligen kungjord tid, ej understigande fjorton dagar, på lämpligt och därvid även tillkännagivet ställe hålla förteckningarna de avgiftspliktiga tillhanda. Förteckningarna böra därefter senast inom oktober månads utgång av ordföranden återsändas till häradsskrivaren, som har att överlämna desamma till riksförsäkringsanstalten inom tid, som av anstalten bestämmes.

I stad skola förteckningarna särskilt för varje uppbördsdistrikt i enahanda ordning, i Stockholm genom överståthållarämbetets och i övriga städer genom magistratens eller kommunalborgmästarens försorg, hållas de avgiftspliktiga tillhanda och därefter till riksförsäkringsanstalten återställas inom tid, som av anstalten bestämmes.

Denna förordning skall träda i kraft den 1 november 1934.

*Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför
Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i stats-
rådet å Stockholms slott den 24 februari 1933.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden UNDÉN, NOTHIN, SCHLYTER, WIGFORSS,
VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Tillförordnade chefen för socialdepartementet, statsrådet Nothin, anför efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet:

Med skrivelse den 3 februari 1933 har riksförsäkringsanstalten framlagt förslag till vissa ändringar i gällande bestämmelser angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete. Syftet med framställningen är närmast att ernå en tillförlitligare grund för debiteringen av vissa av dessa avgifter än den nuvarande. Jag anhåller nu att få anmäla denna fråga.

Gällande regler i ämnet.

Enligt 15 och 16 §§ i lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete skall för varje försäkring i riksförsäkringsanstalten erläggas dels en efter försäkringstekniska grunder beräknad, för täckande av försäkringsrisken erforderlig avgift och dels, såsom bidrag till bestridande av omkostnaderna för försäkringsrådets och riksförsäkringsanstaltens verksamhet, en till 5 procent av nämnda avgift bestämd tilläggsavgift. Beträffande tid och sätt för erläggande av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten finnes i 19 § i lagen ett stadgande av innehåll, att därom skall bestämmas av Konung och riksdag.

Gällande bestämmelser i förevarande hänseende äro meddelade i förordningen den 31 mars 1922 (nr 130) angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete med i denna förordning den 21 mars 1930 (nr 48) och den 17 juni 1932 (nr 276) vidtagna ändringar.

Enligt § 1 i förordningen skola dylika avgifter med vissa i § 2 stadgade undantag uppbäras i samband med den allmänna kronouppbörderna. Nämnda undantag avse huvudsakligen avgifter för sådana försäkringar, vilka omfatta arbetare i rörelse, företag eller annan verksamhet, vari i regel minst fem arbetare användas. För uppbörden av avgifterna för sistberörda försäkringar äro i förordningen särskilda bestämmelser meddelade. Riksförsäkringsanstaltens framställning i ärendet avser emellertid endast de avgifter, som skola uppbäras i samband med den allmänna kronouppbörderna, d. v. s. avgifter, som skola erläggas av de s. k. mindre arbetsgivarna eller arbetsgivare med färre antal arbetare än fem.

Avgifterna ifråga upptagas å kronodebetsdelarna med ledning av de upplysningar, som debiteringsförrättarna erhålla från riksförsäkringsanstalten. För att kunna lämna vederbörliga uppgifter måste anstalten årligen skaffa sig kännedom om alla av olycksfallsförsäkringslagen omfattade arbetsgivare. Fördenskull inhämtas regelbundet i samband med mantalsskrivningarna upplysningar om dylika arbetsgivare och av dem sysselsatt arbetskraft. Enligt § 8 mom. 1 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning skola anteckningar härom införas i mantalsslängderna, och huvudsakligen på grundval av dessa anteckningar upprättas av anstaltens mantalsombud (i regel de ordinarie mantalsskrivningsförrättarna) s. k. arbetsgivarförteckningar för anstaltens räkning. I dessa förteckningar, vilka bruka insändas till anstalten omkring den 1 maj, påför anstalten av densamma beräknade försäkringsavgifter för de arbetsgivare, vilka skola erlægga dylika avgifter tillsammans med kronoutskylderna. Arbetet med avgifternas påförande kan emellertid verkställas först efter hand som förteckningarna i vissa andra avseenden fått undergå behandling, och först året efter det förteckningarna inkommit till anstalten översändas desamma med däri påförda avgifter till vederbörande debiteringsmyndigheter för avgifternas införande i uppbördsboken.

De närmare bestämmelserna om förteckningarnas insändande till debiteringsmyndigheterna innehållas i § 3 mom. 1 i 1922 års uppbördsförordning. Häri stadgas, att riksförsäkringsanstalten skall årligen, i Stockholm till överståthållarämbetet, i annan stad med magistrat till magistraten samt i stad utan magistrat och å landet till häradsskrivaren eller den, som eljest verkställer debitering av utskylder till kronan, insända särskilt för varje uppbördsdistrikt upprättad förteckning över de till distriktet hörande arbetsgivare, av vilka avgift för försäkring skall erläggas i samband med kronoupbödden. Förteckningen skall insändas, i Stockholm före den 15 juni och eljest före juli månads utgång.

Sedan avgifterna antecknats i uppbördsboken, skola förteckningarna, i vad de angå varje särskild kommun på landet — enligt § 3 mom. 2 i förordningen — före den 1 oktober av häradsskrivaren tillställas vederbörande kommunala myndighet för att under viss tid hållas de avgiftspliktiga tillhanda. Härefter böra förteckningarna senast inom oktober månads utgång återsändas till häradsskrivaren, som har att före december månads utgång överlämna dem till riksförsäkringsanstalten. I stad skola förteckningarna i enahanda ordning hållas de avgiftspliktiga tillhanda och därefter före december månads utgång återställas till riksförsäkringsanstalten.

I förordningen meddelas icke bestämmelse om det år, under vilket förteckningarna skola insändas till debiteringsmyndigheterna. Förut är emellertid nämnt, att insändandet äger rum året *efter* det, under vilket förteckningarna upprättats och inkommit till anstalten. Undantag härifrån gäller dock beträffande de fyra största städerna, för vilka debitering och uppbörd av avgifterna verkställas samma år, som förteckningarna inkommit.

**Riksförsäkringsanstaltens
framställning.**

I sin förberörda skrivelse har riksförsäkringsanstalten föreslagit dels sådan ändring av § 3 mom. 1 i uppbördsförordningen, att den tid, inom vilken anstalten har att till debiteringsmyndigheterna insända däri omförmälda förteckningar, med undantag för Stockholm, framflyttas en månad, d. v. s. bestämmas till före augusti månads utgång, dels ock den ändring av § 3 mom. 2 i förordningen, att åt anstalten överlåtes att bestämma den tid, inom vilken förteckningarna, sedan de hållits de avgiftspliktiga tillhanda, skola återställas till anstalten.

*Ändring av § 3 mom. 1 i
uppbördsförordningen.*

Rörande den föreslagna framflyttningen av tiden för förteckningarnas insändande till debiteringsmyndigheterna har riksförsäkringsanstalten till en början redogjort för gällande ordning beträffande debiteringen av de försäkringsavgifter, som uppbäras i samband med kronouppbörd. Anstalten har därvid framhållit, att förteckningarna, som på sätt nämnts bruka inkomma till anstalten omkring den 1 maj, i allmänhet skola avse förhållandena under det löpande året. Härefter har anstalten anfört:

De försäkringsavgifter, som debiteras för ett visst år, äro i stort sett icke grundade på kändedom om de faktiska förhållandena under *det* året utan endast på förhandsantaganden, vilka sjölvfallet i stor utsträckning icke komma att motsvaras av verkligheten. Denna svaghet i systemet är betänklighetsvärd ur synpunkten av arbetsgivarnas rätt att bliva påförda riktigt beräknade avgifter, och detta så mycket mer som en mycket stor del av här ifrågakvarande arbetsgivare icke torde kunna förutsättas själva förstå att bevaka sina intressen i förevarande avseende eller ens räkna med, att så skulle vara behöfligt.

Med hänsyn härtill har riksförsäkringsanstalten funnit det synnerligen angeläget att om möjligt, för ernående av en säkrare och påtagligare grund för avgiftsdebiteringen, få till stånd en omläggning av det nuvarande systemet därhän, att arbetsgivarförteckningarna skulle genomgående avse — och även angivas avse — förhållandena under kalenderåret näst före det, under vilket dessa förteckningar inkomma till anstalten. Härvid är emellertid att märka, att en reform *enbart* i detta avseende skulle medföra den stora olägenheten, att avståndet mellan det år, avgifterna avse, och tiden för deras erläggande bleve ett år längre än enligt nuvarande system. Anstalten har därför, efter samråd med sina mantalsombud, även undersökt möjligheterna för att debitera och uttaga försäkringsavgifterna *samma* år, som förteckningarna inkomma.

Av verkställda utredningar rörande de arbetsorganisatoriska betingelserna för ett sådant system har framgått, att detsamma, i vad på anstalten själv ankommer, skulle kunna genomföras under förutsättning, *dels* att mantalsombuden upprättade och till anstalten insände arbetsgivarförteckningarna väsentligt tidigare än hittills skett — vilket också dessa ombud på därom framställd förfrågan i allmänhet förklarat icke möta hinder — *dels* att den tid, inom vilken förteckningarna med däri påförda avgifter skola översändas till debiteringsmyndigheterna, bleve — med undantag för Stockholm, där hittillsvarande bestämmelser skulle gälla — framflyttad en månad, d. v. s. bestämdes till *före augusti månads utgång*.

Beträffande möjligheterna av den ifrågasatta framflyttningen av tiden för förteckningarnas insändande till debiteringsmyndigheterna har riks försäkringsanstalten, särskilt med hänsyn till den inverkan på debiteringsförrätternas arbetsordning, framflyttningen skulle medföra, begärt yttrande av *länsstyrelserna*. Samtliga dessa hava även, efter hörande av respektive debiteringsförrättare, inkommit till anstalten med yttrande. Angående innehållet i yttrandena har anstalten — som vid sin skrivelse i ärendet fogat en utförligare sammanfattning därav — lämnat följande redogörelse:

Medan tretton länsstyrelser inskränkt sig till att beröra endast de frågor, över vilka anstalten uttryckligen begärt deras yttranden, hava de elva övriga länsstyrelserna därjämte uttalat sig även rörande den ifrågasatta reformens lämplighet ur principiell synpunkt.

Av sistnämnda elva länsstyrelser hava tio, nämligen *länsstyrelserna i Stockholms, Uppsala, Östergötlands, Jönköpings, Blekinge, Kristianstads, Göteborgs och Bohus, Kopparbergs, Gävleborgs och Västernorrlands län* med framhållande av en eller flera av de fördelar, som den ifrågasatta reformen skulle medföra, uttalat sig till dess förmån, medan däremot *länsstyrelsen i Örebro län* — visserligen utan att avstyrka reformens genomförande — dock synes betvivla, att genom densamma en ändring till det bättre skulle inträda.

Beträffande framflyttning av den tid, inom vilken förteckningarna skola av riks försäkringsanstalten översändas till debiteringsmyndigheterna, hava åtta länsstyrelser ansett sådan framflyttning kunna ske till *före augusti månads utgång*, nämligen *länsstyrelserna i Stockholms, Södermanlands, Gotlands, Blekinge, Skaraborgs, Västmanlands, Kopparbergs och Gävleborgs län*.

Länsstyrelserna i *Jönköpings och Jämtlands län* hava funnit ifrågavarande tid icke böra utsträckas längre än till och med den 20 augusti, länsstyrelserna i *Uppsala, Östergötlands, Kalmar, Kristianstads, Hallands, Västerbottens och Norrbottens län* icke längre än till och med den 15 augusti och länsstyrelsen i *Kronobergs län* icke längre än till och med den 10 augusti.

Länsstyrelsen i *Västernorrlands län* avstyrker varje framflyttning av berörda tidpunkt.

Länsstyrelserna i *Malmöhus, Älvsborgs och Värmlands län* anse, att för *städernas* vidkommande tiden bör kunna bestämmas till *före augusti månads utgång* men för *fögderierna* bör begränsas till *senast den 15 augusti*.

Länsstyrelserna i *Göteborgs och Bohus* samt *Örebro län* finna den förevarande frågan beroende av, huruvida en av Sveriges härads skrivarreförening hos Kungl. Maj:t gjord framställning om framflyttning av första uppboordsperiodens början till den 20 november vinner bifall. Förstnämnda länsstyrelse anser sålunda, att, om berörda framställning bifalles, den här ifrågavarande tiden kan utsträckas till *före augusti månads utgång*, men att i motsatt fall undantag bör göras för *Göteborgs och Inlands* fögderier och för deras vidkommande tiden bestämmas till *senast den 15 augusti*. Sistnämnda länsstyrelse (*Örebro län*) anser att, under förutsättning av bifall till nyssnämnda framställning, ifrågavarande tid bör kunna utsträckas till *före augusti månads utgång*, men att i motsatt fall (med undantag för några smärre städer) densamma bör begränsas till *senast den 20 augusti*.

I anledning av de inhämtade yttrandena har riks försäkringsanstalten vidare anfört:

Med hänsyn till att endast vissa bland länsstyrelserna gjort några principuttalanden i fråga om den föreslagna systemförändringen, anser sig riks försäkringsanstalten icke böra underlåta att omnämna, att anstalten redan

tidigare förvissat sig om att den uppfattning beträffande behovet och lämpligheten av densamma, som anstalten för egen del hyser och i det föregående närmare utvecklade, har stöd i en allmän opinion bland anstaltens mantalsombud (i regel de ordinarie mantalsskrivnings- och debiteringsförrättarna), av vilka de flesta under mångårig verksamhet i riksförsäkringsanstaltens tjänst samlat betydande omedelbara erfarenheter om det nuvarande systemets verkningssätt.

Såsom förut angivits, hava åtta länsstyrelser utan förbehåll anslutit sig till riksförsäkringsanstaltens förslag om utsträckning av tiden för arbetsgivarförteckningarnas insändande till debiteringsmyndigheterna till »före augusti månads utgång», under det att de övriga — med undantag av en länsstyrelse, som i förevarande del helt avstyrkt förslaget — ansett en något mindre utsträckning av tiden, i allmänhet till den 15 augusti, kunna äga rum, för städerna i flera fall dock till utgången av augusti. Under sådana förhållanden finner riksförsäkringsanstalten den ifrågasatta systemförändringen kunna genomföras med tillämpning inom anstalten av en sådan arbetsplan, att förteckningarna utsändas *successivt under loppet av augusti månad*, i den mån de bliva färdigställda. Därvid skulle iakttagas att varje debiteringsförrättare erhåller sina förteckningar inom sådan tid, som av vederbörande länsstyrelse ansetts nödvändigt.

Därest i motiveringen till den ändring i uppbördsförordningen, som skulle äga rum, angives, att insändandet bör ske enligt nyss angivna regler, synas betänkligheter icke möta att i författningstexten endast stadga, att förteckning skall insändas *före augusti månads utgång*.

För den händelse det emellertid anses erforderligt att i författningen ange, att förteckningarna böra successivt insändas, skulle detta kunna ske genom att giva stadgandet följande lydelse: Förteckningarna skola insändas, i Stockholm före den 15 juni och eljest *under loppet av augusti månad efter hand som de bliva färdigställda*.

Riksförsäkringsanstalten har även till behandling upptagit frågan, om ej den föreslagna framflyttningen av tiden för förteckningarnas insändande till debiteringsmyndigheterna borde kombineras med en liknande framflyttning av den tid — före den 1 oktober — då enligt § 3 mom. 2 i uppbördsförordningen förteckningarna, i vad de angå landskommunerna, skola av häradskrivarna tillställas de kommunala myndigheterna för att hållas de avgiftspliktiga tillhanda. Anstalten har härvid ifrågasatt, att en sådan kombination möjligen skulle vara fördelaktig från debiteringsförrättarnas synpunkt. Emellertid har anstalten, som jämväl låtit underställa nämnda fråga länsstyrelsernas prövning, efter redogörelse för yttrandena i denna del, meddelat, att anstalten av yttrandena erhållit den uppfattningen, att en framflyttning av den tid, inom vilken förteckningarna skola tillställas de kommunala myndigheterna, torde vara av ringa betydelse ur den synpunkt, ur vilken framflyttningen av anstalten ifrågasatts, varför anstalten åtminstone för närvarande icke funne skäl framställa förslag därom.

Ändring av § 3 mom. 2 i uppbördsförordningen.

Angående den föreslagna ändringen i fråga om tiden för förteckningarnas återställande till riksförsäkringsanstalten har anstalten framhållit, att omläggningen av systemet för förteckningarnas upprättande i enlighet med vad

som föreslagits medförde, att förteckningarna behöfve disponeras av anstaltens mantalsombud, vilka i regel voro debiteringsförrättarna, även under tiden närmast efter årsskiftet. Tiden för återställandet till anstalten kunde emellertid behöva bliva olika i olika fall, varför det lämpligen torde böra överlätas åt anstalten att bestämma den tid, inom vilken förteckningarna skulle återställas till anstalten.

Ändringarnas ikraftträdande m. m.

Beträffande ikraftträdandet av de föreslagna ändringarna har riksförsäkringsanstalten anfört:

Under förutsättning, att Kungl. Maj:t finner för gott framlägga proposition i ämnet till 1933 års riksdag och propositionen godkännes av riksdagen, kan övergången till det nya systemet ske först under år 1934. Förteckningarna för år 1933, som grunda sig på förhandsantaganden, äro nämligen upprättade redan i början av år 1933. Förteckningarna för år 1934, som utarbetas enligt det nya systemet, skola åter upprättas först omkring årsskiftet 1934—1935. För ändamålet erforderliga uppgifter skola införskaffas vid den mantalsskrivning, som äger rum i slutet av år 1934. I samband med den mantalsskrivning, som äger rum 1933, skola alltså inga arbetsgivarförteckningar upprättas. På grund av anförda omständigheter synes det lämpligast, att författningsändringarna träda i kraft omedelbart före mantalsskrivningen 1934, förslagsvis den 1 november 1934.

I detta sammanhang har riksförsäkringsanstalten erinrat om bestämmelsen i § 8 mom. 1 i mantalsskrivningsförordningen, att i mantalslängden skall för varje arbetsgivare, hos vilken i regel under året äro anställda högst sju tjänare eller andra arbetare, utsättas i därför avsedda kolumner antalet helårsarbetare ävensom den sammanlagda beräknade arbetstiden för övriga arbetare; och har anstalten i fråga om denna bestämmelse anfört:

De uppgifter, som enligt § 8 mom. 1 i mantalsskrivningsförordningen skola för där åsyftade arbetsgivare inflyta i mantalslängden, äro avsedda att utgöra grundval för de arbetsgivarförteckningar, som av riksförsäkringsanstaltens mantalsombud upprättas för anstaltens räkning. Då, såsom förut framhållits, i händelse av den föreslagna reformens genomförande några arbetsgivarförteckningar icke skulle upprättas i samband med den mantalsskrivning, som äger rum i slutet av år 1933, har anstalten haft under övertvägande att framställa förslag därom, att nyssnämnda föreskrift i mantalsskrivningsförordningen icke skulle äga tillämpning vid mantalsskrivningen år 1933. Det måste emellertid anses lämpligt och ändamålsenligt att även vid nu åsyftade mantalsskrivning i vanlig ordning inhämta uppgifter av ifrågavarande slag och anteckna dem i mantalslängden, för att vid mantalsskrivningen året därpå kunna taga dessa uppgifter till utgångspunkt för den motsvarande redovisning, som då skall verkställas. Då det ur denna synpunkt är för anstalten önskvärt, att ifrågavarande skyldighet fullgöres även vid 1933 års mantalsskrivning, har anstalten stannat vid att icke framställa något förslag i ämnet.

Riksförsäkringsanstalten har även påpekat, att nyss berörda bestämmelse i § 8 mom. 1 i mantalsskrivningsförordningen i och med en omläggning av systemet för upprättande av arbetsgivarförteckningarna komme att givas en annan innebörd och tillämpning än hittills. De ifrågavarande uppgifterna

skulle nämligen för framtiden avse samma år som mantalsskrivningen ägde rum, under det att de hittills avsett det följande året. Enligt riksförsäkringsanstaltens mening torde emellertid icke genomförandet av ifrågavarande systemförändring behöva föranleda ändrad lydelse av berörda bestämmelse. Anstalten förutsatte nämligen, att mantalsskrivningsförrättarna, med vilka anstalten i och genom mantalsombudsinstitutionen stode i livlig kontakt, komme att betrakta det såsom självklart att, i och med en omläggning av systemet för upprättande av arbetsgivarförteckningar, även den primära redovisningen i själva mantalslängderna skulle givas en motsvarande inriktning.

Riksförsäkringsanstalten har slutligen framhållit, att systemförändringen skulle medföra en tillfällig besparing i anstaltens omkostnader för budgetåret 1933/1934 av omkring 75,000 kronor. Större delen av detta belopp eller omkring 60,000 kronor skulle vinnas därigenom, att då arbetsgivarförteckningar icke skulle upprättas under år 1934, det arvode till anstaltens mantalsombud, som brukade utbetalas under första halvåret av varje kalenderår, icke skulle behöva utgivas under budgetåret 1933/1934.

Riksförsäkringsanstalten har därjämte överlämnat ett med hänsyn till de föreslagna ändringarna upprättat förslag till ändrad lydelse av § 3 mom. 1 och 2 i uppbördsförordningen.

Den av riksförsäkringsanstalten föreslagna omläggningen av det nuvarande systemet för arbetsgivarförteckningarnas upprättande synes mig ägnad att bereda en säkrare grundval för debiteringen av försäkringsavgifterna än den nu tillämpade och torde därför böra komma till stånd. Vad angår de av reformen föranledda ändringarna i 1922 års uppbördsförordning, hava de flesta länsstyrelser med hänsyn till de olägenheter, som för debiteringsförrättarna skulle uppkomma genom att tiden för debiteringens verkställande förkortades en månad, påyrkat, att den av riksförsäkringsanstalten ifrågasatta utsträckningen av tiden för arbetsgivarförteckningarnas insändande till debiteringsmyndigheterna — från utgången av juli månad till utgången av augusti månad — skulle inskränkas till att i allmänhet avse tiden till den 15 augusti. För tillgodoseende av de sålunda framställda önskemålen har riksförsäkringsanstalten i sin skrivelse förklarat, att anstalten skulle utsända förteckningarna successivt under augusti månad och i sådan ordning, att varje debiteringsförrättare erhöle sina förteckningar inom den tid, som av vederbörande länsstyrelse ansetts nödvändig. Alternativt har anstalten också ifrågasatt, att detta skulle komma till uttryck i själva uppbördsförordningen. I viss anslutning härtill vill jag för min del förorda, att bestämmelse i förordningen meddelas, att förteckningen — fränsett Stockholm — skall insändas före augusti månads utgång, dock att å landet och i stad, där häradsstyrelsen verkställer debitering av utskylder till kronan, förteckningen, i vad den angår minst halva antalet kommuner inom uppbördsdistriktet, skall insändas före den 15 augusti. Emot en sådan precisering av förslaget har riksförsäkringsanstalten, enligt vad jag under hand inhämtat av ämbetsverkets chef, icke något att erinra. Anstalten är också beredd att

Departements-
chefen.

i fråga om städer med egna debiteringsförrättare utsända förteckningarna successivt i enlighet med vad anstalten förklarat i sin förevarande framställning.

Emot den av riksförsäkringsanstalten föreslagna ändringen av § 3 mom. 2 i förordningen, varigenom anstalten skulle erhålla rätt att bestämma den tid, då debiteringsförrättarna hava att återsända förteckningarna till anstalten, sedan de hållits tillgängliga för granskning i kommunerna, har jag icke något att erinra. Syftet med förslaget är att möjliggöra ett senare insändande än det som är medgivet enligt gällande bestämmelser.

Angående tiden för de föreslagna ändrade bestämmelsernas ikraftträdande — enligt riksförsäkringsanstaltens hemställan omedelbart före mantalsskrivningen nästa år eller den 1 november 1934 — är jag ense med anstalten.

Såsom riksförsäkringsanstalten yttrat synes det lämpligt, att även vid den mantalsskrivning, som skall äga rum i slutet av innevarande år, uppgifter rörande arbetsgivare i de hänseenden, varom stadgas i § 8 mom. 1 i mantalsskrivningsförordningen, inhämtas och antecknas i mantalslängden, oaktat några arbetsgivarförteckningar på grundval av dessa uppgifter icke skola upprättas.

På sätt riksförsäkringsanstalten jämväl anmärkt kommer nyssnämnda stadgande i mantalsskrivningsförordningen i och med omläggningen av systemet för arbetsgivarförteckningarnas upprättande att erhålla en annan innebörd och tillämpning än hittills, i det att de berörda uppgifterna för framtiden komma att avse samma år som mantalsskrivningen äger rum och ej såsom med nuvarande system det följande året. Av skäl riksförsäkringsanstalten anfört torde dock icke genomförandet av systemförändringen behöva föranleda ändrad lydelse av stadgandet ifråga.

Då uppbördsförordningen såsom förut antytts tillkommit genom samfällt beslut av Kungl. Maj:t och riksdagen, kräva de ifrågasatta ändringarna riksdagens medverkan. Riksförsäkringsanstaltens författningsförslag har undergått den ändring, som erfordrats med anledning av den av mig föreslagna jämkningen i ordningen för förteckningarnas insändande till debiteringsmyndigheterna.

Föredraganden uppläser härefter ett i enlighet med förut angivna gunder upprättat förslag till *förordning om ändrad lydelse av § 3 mom. 1 och 2 i förordningen den 31 mars 1922 (nr 130) angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete* samt hemställer, att förslaget måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Åke Karlholm.